

disse Fortegnelse, dog at Fremlæggelse i de tilgrændsende Communer kun er nødvendig, naar Veie foreslaaes nedlagte.

Ingen Indsigelse mod de af Amtsrådet eller Amtmanden tagne Beslutninger om Nedlæggelse af offentlige Veie skal kunne gjøres gjældende senere end 1 Aar efter, at Beslutning derom er offentliggjort.

De i Henhold til det Foranstaaende nedlagte offentlige Veie blive at aflægge, og det til samme hørende Jordsmøn at bortfælgge ved Sogneforstanderskabets eller Communalbestyrelsens Foranstaltning, medmindre Nogen inden et Aar efter, at Veiens Nedlæggelse som offentlig er endeligt bestemt, paastaar, at Veien eller nogen Deel af samme er af Vigtighed for hans Eiendom, og saadant erkjendes af Amtsrådet eller Amtmanden, eller godkjøres ved Landvæsencommissions Kjendelse, i hvilket Tilfælde Veien vedbliver og for Eftertiden vedligeholdes efter Reglerne i Lov af 14de April 1865 om private Veies Vedligeholdelse.

Naar en Veie aflægges og bortfælgges, skal det til samme hørende Jordsmøn tilbydes de tilgrændsende Lodseiere. Vilde disse ikke overtage det efter Vurdering eller anden Overenskomst, kan Sogneforstanderskabet eller Communalbestyrelsen afhænde det til Andre. — Det ved Salget indvundne Udbytte skal anvendes til Fordeel for vedkommende Sogn eller Commune.

§ 7.

I Henseende til Anlæg af nye offentlige Veiene eller Udvidelse eller Omlægning af en ældre offentlig Vei har det sit Forblivende ved de i Lov af 20de August 1853 indeholdte Bestemmelser.

§ 8.

Det paaligger ethvert Landfogd og enhver Kjøbstad at holde de over sammes Grund hørende Veiene (§ 5) i forsvarlig Stand. Forstanderskaberne for Landets og Communalbestyrelserne for Kjøbstædernes Vedkommende bestyre disse Veie og bestemme navnlig, hvilke Arbeider aarligt skulle foretages paa dem, samt naar og hvorledes Arbeiderne skulle udføres. De besørge Tilsigelser til de Arbeidspligtige og føre Tilsyn med Arbeidets forsvarlige Udførelse.

§ 9.

For Kjøbstædernes Vedkommende stæer Veienees Anlæg og Vedligeholdelse efter Communalbestyrelsens Bestemmelse enten ved Entreprise efter Licitation eller ved Leie af Folk, og Udgifterne dertil udredes af Kæmmerkasen.

For Landets Vedkommende skal Veienees Anlæg og Vedligeholdelse i Reglen udføres paa en af ovenangivne Maader; dog kan vedkommende Sogneforstanderskab, hvor Omstændighederne tale derfor, bestemme, at Naturalarbeide skal anvendes i det nævnte Diemed i samme Omfang som hidtil.

I første Tilfælde bliver Udgiften at paaligne Behoerne i Sognet paa samme Maade og efter samme Regler som Fattigskatten, og der kan i det Aar, i hvilket Veindgiften er afholdt paa denne Maade, ikke affordres Huusmænd og Indfiddere i Sognet mere end to af de tre i Frd. af 27de Mai 1848 § 1 og Lov af 30te December 1858 § 1 ommeldte Arbeidsdage til Communen.

Anvendes Naturalarbeide, bliver det at udføre af Hartkornsbrugere i Sognet efter de hidtil gjældende Regler. — Forsømmer Nogen at udføre det ham paalagte Arbeide, kan Sogneforstanderskabet lade det udføre for hans Regning. Udgiften hertil kan inddrives ved Udpantning, saafremt han ingen Indsigelse fremsætter. Hvis han derimod paastyder ikke at have modtaget Tilsigelse eller fremsætter anden saadan Indsigelse, bliver Sagen at behandle som offentlig Politisag. Den Forsømmelige kan derhos ved Politiretten idømmes Bøder fra $\frac{1}{2}$ til 10 Rd., der tilfalde de Fattiges Kasse.

§ 10.

Naar betydeligere Arbeider, deriblandt Broanlæg, foresalbe paa Veiene, hvortil teknisk Hjælp maatte ansøes fornøden, bør Amtsrådet, saavidt Omstændighederne tillade det, beordre Amtets Veinspecteur til at hde den fornødne Bistand, ligesom Amtsrådet, naar Bekostningerne ved saadanne Arbeider maatte være altfor byrdefulde for det vedkommende Sogn, kan tilstaae samme et Bidrag af Amtsrepartitionsfonden. Saa kan Raadet og, naar